

دانشتینهای کنترل عفونت

پیام آموزشی کنترل عفونت شماره (۴)

تاریخچه کنترل عفونت در دنیا بسیار قدیمی است و از زمانی آغاز می شود که برای مراقبت و درمان بیماران در قرن چهارم میلادی در نقاط مختلف دنیا بیمارستان تاسیس گردید.

برنامه های کنترل عفونت بیمارستانی به صورت یک برنامه منسجم از اواخر دهه ۱۹۵۰ در امریکا و عمدتاً جهت کنترل عفونت های استافیلوکوکی صورت گرفت. هدف اصلی برنامه کنترل عفونت ، کاهش خطر اکتساب عفونت بیمارستانی و در نتیجه محافظت از بیماران ، کارکنان و عیادت کنندگان است.

ایزولاسیون:

ایزولاسیون عبارت است از اتخاذ خط مشی های عملی برای جلوگیری از انتقال عفونت در بیمارستان بر اساس راه های انتقال عفونت که با هدف پیشگیری از انتقال میکروارگانیسم ها از بیمار عفونی یا کلونیزه به سایر بیماران ، عیادت کنندگان و پرسنل پزشکی انجام می شود.

اتاق ایزوله فشار استاندارد : اتاق های ایزوله با فشار استاندارد جهت بیمارانی که نیاز به ایزولاسون تماسی یا قطره ای دارند کاربرد دارد.

اتاق ایزوله با فشار منفی : اتاق های با فشار منفی برای بیمارانی که نیاز به ایزولاسیون (هسته قطرات هوابرد) دارند، کاربرد دارد. هدف از جابجایی بیماران به اتاق های فشار منفی کاهش انتقال بیماری هایی است که از طریق هوا منتقل می شود. اتاق ایزوله فشار منفی از طریق برقراری یک جریان هوا به سمت داخل اتاق باعث حفظ محیط اطراف از آلودگی و پاتوژن آن می شود . معمول ترین کاربرد آن برای بیماران دارای عفونت توبرکلوزیس می باشد با توجه به اینکه میزان سرایت بیماری سل بسیار بالاست بنابراین جهت حفظ سلامت پرسنل و بیماران دیگر وجود اتاق ها ضروری می باشد.

میزان تعویض هوا در اتاق های ایزولاسیون برای بیماری سل ۱۲-۶ بار در ساعت توصیه می شود.

توصیه می شود اتاق ایزوله برای بیماری سل به یک اتاق پیش ایزوله مجهز باشد زیرا میتواند بعنوان یک مانع بین اتاق و راهروها را محدود نماید.

واحد کنترل
عفونت
بیمارستان
حکیم